

Η Ιερά Μητροπολις Βεροίας τιμά τή μνήμη των 50 ετών από την κοίμηση του Γέροντα Φιλάρετου



Στο

πλαίσιο των ΙΘ΄ Παυλείων διοργανώθηκε το βράδυ της Δευτέρας 17 Ιουνίου στο κυριολεκτικά κατάμεστο Πολιτιστικό Κέντρο Φυτιάς Εσπερίδα αφιερωμένη στην οσιακή μορφή του γέροντα Φιλάρετου Κωνσταμονίτη που κατάγονταν από τη Φυτιά και φέτος συμπληρώθηκαν 50 χρόνια από την κόμησή του.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων ενώ εισηγήσεις έγιναν α) από τον ιερολογιώτατο Διάκονο π. Αθανάσιο Βουδούρη που κατάγεται από την Φυτιά και διακονεί στην Κύπρο, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Φιλάρετος Κωνσταμονίτης. Ένας αγιορείτης ηγούμενος από τη Φυτιά Ημαθίας» και β) ο πανοσιολογιώτατος αρχιμ. Πορφύριος Προδρομίτης, ηγούμενος της ιεράς μονής Τιμίου Προδρόμου Σκήτεως Βεροίας, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Πατήρ Φιλάρετος (Μάστορας) ένας ακόμη Ημαθιώτης όσιος».

Την εκδήλωση παρουσίασε με επιτυχία ο οσιολογιώτατος μοναχός Παντελεήμων

Προδρομίτης.

Ο χαιρετισμός του σεβασμιωτάτου: «Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἡ Ἱερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας ὀργανώνει κατά τόν τρέχοντα Ἰούνιο τά ΙΘ΄ Παύλεια πρὸς τιμὴν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύλου ὑπὸ τόν γενικό τίτλο «Ἐξουσία καί διακονία κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο».

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, περισσότερο ἴσως ἀπὸ τόν ἄνθρωπο κάθε ἄλλης ἐποχῆς, ἐπιλέγει μεταξύ ἐξουσίας καί διακονίας τὴν πρώτη, καί θεωρεῖ ἀδιανότητο καί ἐνδεχομένως ταπεινωτικό, ὅταν κατέχει τὴν ἐξουσία, νά ἀσκῆσει ἀντ' αὐτῆς τὴ διακονία. Ἄν ὅμως αὐτό ἰσχύει γιὰ τοὺς συνηθισμένους ἀνθρώπους, δέν ἰσχύει γιὰ τοὺς ἀγίους, δέν ἰσχύει γιὰ ὅλα ἐκεῖνα τά πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας πού ἀκολουθοῦν στὴ ζωὴ τους μέ ἀποφασιστικότητα τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καί τὸ παράδειγμα τῶν ἀγίων· γιὰ ὅλους ἐκείνους τοὺς ζηλωτὲς τῶν πατρικῶν παραδόσεων πού ἔχουν ὡς στόχο καί σκοπὸ τῆς ζωῆς τους ἀπὸ ὅποια θέση καί ἂν βρίσκονται τὴ διακονία, καθὼς αὐτὴ εἶναι ἔκφραση ἀγάπης, εἶναι μίμηση τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἀσφαλὴς ὁδὸς σωτηρίας.

Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ τά πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας, μία ἀγία ψυχὴ πού ἔζησε στὸν αἰῶνα μας καί ἀνῆλθε τὴν οὐρανοδρόμο κλίμακα μέ τὴν ἄσκηση καί τὴν προσευχὴ, μέ τὴν ταπείνωση καί τὴν ἀγάπη, ἕνα Γέροντα πού μετέτρεψε τὴ διακονία σὲ διαρκὲς βίωμα τῆς ζωῆς του ὄχι ἀπὸ ἀνάγκη ἀλλὰ ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καί τὸν ἄνθρωπο, μνημονεύουμε καί τιμοῦμε σήμερα. Πρόκειται, βεβαίως, γιὰ τὸν μακαριστὸ Γέροντα Φιλάρετο Κωνσταμονίτη, τὸν εὐκλεῆ γόνο τῆς Φυτειᾶς, στὸν ὁποῖο θελήσαμε νά ἀφιερῶσουμε τὴν Ἑσπερίδα αὐτὴ πού πραγματοποιεῖται ἐδῶ στὴ γενέτειρά του, μέ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση 50 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ὁσιακὴ κοίμησή του.

Καί ἀποτελεῖ ὄντως εὐλογημένη συγκυρία αὐτὴ ἡ ἐπέτειος γιὰτὴν ὁ μακαριστὸς Γέροντας Φιλάρετος ἀποτελοῦσε τὴν προσωποποίηση τοῦ ἀνθρώπου πού ζεῖ γιὰ νά διακονεῖ τοὺς ἄλλους, πού ζεῖ γιὰ νά προσφέρει στοὺς ἀδελφούς του χωρὶς νά ὑπολογίζει τὸν προσωπικὸ του κόπο καί τὸν προσωπικὸ του χρόνο.

Δέν εἶναι ἄλλωστε τυχαῖο ὁ τίτλος πού ἐπέλεξε γιὰ ἕνα ἀπὸ τά κεφάλαια τῆς βιογραφίας τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα ὁ συγγραφέας τῆς, ἀρχιμανδρίτης Ἰωαννίκιος, στὴ σειρὰ «Σύγχρονες ἀγιορεϊτικὲς μορφές» καί στό ὁποῖο περιγράφει μία ἀπὸ τίς μακροχρονιότερες περιόδους τῆς ζωῆς του, αὐτὴ τῆς ἡγουμενίας του στὴ Μονὴ Κωνσταμονίτου. Καί τὸν ἐπιλέγει ἀπὸ τά λόγια τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ, δείχνοντας ὅτι αὐτόν ἀκριβῶς τὸν δρόμο καί τὸν τρόπο ἐπέλεξε στὴ ζωὴ του ὁ Γέρον Κωνσταμονίτης.

«Ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν ...» αὐτός εἶναι ὁ τίτλος πού δέν τόν ἀφήνει ἀτεκμηρίωτο. «Ὡς ἡγούμενος», γράφει, «ἔκανε τίς πιό εὐτελεῖς ἐργασίες ... Τόν συναντοῦσες τόν γέροντα, ἄλλοτε νά ζυμώνη ὁ ἴδιος πρόσφορα, ἄλλοτε στό φούρνο, ἄλλοτε στό ραφεῖο ... Ὁ ἅγιος καθηγούμενος δέν φοβόταν μήπως 'λερώση' τά χέρια του μέ κατώτερα τῆς ποιμαντικῆς ἔργα. Μᾶλλον γνώριζε νά ἐξαγιαζῆ μέ τά ταπεινά ἔργα τά χέρια του τά μυρωμένα ἀπό τήν ταπείνωση καί τούς κόπους καί νά τά προσφέρῃ στήν ὑπηρεσία τῆς θείας καί ἱερᾶς Μυσταγωγίας. Τό ἀξίωμα τῆς ἡγουμενίας ἦταν ἀδύνατον νά μεταβάλλῃ τόν ζυμωμένο μέ τήν ταπείνωση καί τήν ἀπλότητα χαρακτήρα τοῦ παπα-Φιλάρετου».

Ἔτσι τόν περιγράφει ὁ βιογράφος ἀκολουθῶντας τίς μαρτυρίες τῶν πατέρων τῆς μονῆς καί ἄλλων Ἁγιορειτῶν πού τόν γνώρισαν καί τόν ἔζησαν ἀπό κοντά, καί δικαιώνοντας ἔτσι τά λόγια τοῦ Χριστοῦ πού εἶχε κάνει σύνθημα τῆς ζωῆς του ὁ μακαριστός Γέροντας Φιλάρετος, ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού ἔφθασε στό Ἅγιο Ὅρος, παρακινημένος ἀπό τήν προτροπή τοῦ μεγαλομάρτυρος ἀγίου Δημητρίου, τόν ὁποῖο πῆγε νά προσκυνήσῃ στόν τάφο του κατά τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς του καί ἡμέρα τῆς παραδόσεως τῆς Θεσσαλονίκης στόν ἑλληνικό στρατό, στίς 26 Ὀκτωβρίου τοῦ 1912.

Τό ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ ἐμφανίσθηκε στόν ὕπνο του ὁ μεγαλομάρτυς ἅγιος, ὁ ἀγνός καί παρθένος, καί τοῦ ὑπέδειξε τήν ὁδὸ τῆς ἀγγελικῆς ζωῆς τῶν μοναχῶν στόν οὐρανογεῖτονα ἀλλά καί γείτονα τῆς Θεσσαλονίκης Ἄθωνα. Ὁ Γέροντας Φιλάρετος εἶχε μόλις ἐπιστρέψῃ ἀπό τήν Ἀμερική καί ὁ ἅγιος Δημήτριος τόν παρότρυνε: «Μὴν πηγαίνῃς στό χωριό σου. Φύγε γιά τό Ἅγιον Ὅρος, νά γίνῃς μοναχός».

Καί ὁ νεαρός Ἀντώνιος, ὅπως ἦταν τό βαπτιστικό ὄνομα τοῦ Γέροντα, ὑπάκουσε στήν οὐράνια αὐτή προτροπή καί ἀπό τότε δέν ἔπαυσε νά ὑπακούει ποτέ, σέ ὅλη του τή ζωή. Καλλιέργησε τήν ὑπακοή μαζί μέ τήν ταπείνωση καί τήν ἀγάπη, μαζί μέ τήν προσευχή καί τή διαρκῆ λειτουργική ζωή. Γιατί διακονία χωρίς ταπείνωση δέν εἶναι ἐφικτή· ἂν ὁ ἄνθρωπος νομίζει πῶς εἶναι σπουδαῖος καί σημαντικός καί μέγας καί ἀνώτερος ἀπό τούς ἄλλους γύρω του εἶναι ἀδύνατο νά θελήσῃ νά γίνῃ αὐτός ὑπηρέτης τους· νά γίνῃ αὐτός πού θά σκύψῃ σάν τόν Χριστό νά τούς πλύνῃ τά πόδια· νά γίνῃ αὐτός πού σάν τόν καλό Σαμαρείτη θά σταματήσῃ τό ταξίδι του καί θά κατεβεῖ ἀπό τό ὑποζύγιό του γιά νά ἀνεβάσῃ σ' αὐτό τόν «ἐμπεσόντα εἰς τούς ληστές» καί τραυματισμένο Ἰσραηλίτη· νά γίνῃ αὐτός θυσία γιά τούς ἄλλους, νά σταυρωθεῖ γιά τή δική τους ἀνάσταση.

Αὐτός ἦταν ὁ Γέροντας Φιλάρετος, ὁ ἄνθρωπος τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ἀγάπης, πού δέν φρόντιζε μόνο νά ἀναπαύῃ καί νά προσφέρει στους γύρω του ὅταν ἦταν ὑποτακτικός καί εἶχε τά δύσκολα διακονήματα τοῦ κελλάρη καί στή συνέχεια τοῦ

έκκλησιαστικοῦ, ἀλλά καί ὅταν στή συνέχεια ἔγινε ἐφημέριος τῆς Μονῆς καί ἡγούμενος. Αὐτός ἦταν παρών πάντοτε καί παντοῦ γιά νά ἐξυπηρετήσῃ καί νά διακονήσῃ τούς πάντες σέ τέτοιο μάλιστα σημεῖο πού ὅσοι δέν τόν γνώριζαν δέν ἀναγνώριζαν στό πρόσωπό του τόν ἡγούμενο τῆς Μονῆς. Διακονοῦσε τούς πάντες καί παρά τό βάρος τῆς ἡλικίας καί τῶν εὐθυνῶν, γιατί ἡ διακονία, ἡ προσφορά, τοῦ ἐλάφρυνε αὐτό τό βάρος, γιατί ἡ διακονία ἦταν γιά τόν Γέροντα σάν τήν προσευχή, σάν τή θεία Λειτουργία πού τόν ἀποσποῦσε ἀπό τά γήινα καί τόν ἀνέβαζε στά οὐράνια, ὥστε ὀρισμένες φορές νά ἐξομολογεῖται στό τέλος μιᾶς κοπιώδους ἀγρυπνίας, ὄχι γιά νά ὑπερηφανευθεῖ ἀλλά γιά νά ἐκφράσῃ τή διάθεση τῆς ψυχῆς του καί τήν ἀγάπη του γιά τόν Θεό καί τή ἀκοίμητη λατρεία του: «θά μποροῦσα νά ἀρχίσω ἄλλη μία ἀγρυπνία τώρα».

Αὐτόν τόν ἄνθρωπο τῆς διακονίας, αὐτό τόν μοναχό τῆς πλήρους ὑπακοῆς καί ταπεινώσεως, αὐτόν τόν οὐράνιο ἄνθρωπο μνημονεύουμε σήμερα, «ἀναθεωροῦντες τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς» του ἐδῶ στήν ἐπίγεια πατρίδα του, τήν ὁποία ἔστω καί ἐάν ἐγκατέλειπε νεαρός, εἶναι βέβαιο ὅτι θά τήν εἶχε πάντοτε στίς προσευχές του. Τόν μνημονεύουμε γιά νά τιμήσουμε τήν ὀσιακή βιοτή του καί νά τήν προβάλλουμε ὡς παράδειγμα ἀρετῆς, ἀγιότητος καί διακονίας πρὸς τόν συνάνθρωπο σέ μιᾶ ἐποχῇ πού ἔχουμε ἀνάγκη νά ἐμπνευσθοῦμε καί νά ἐνισχυθοῦμε στόν προσωπικό μας ἀγῶνα ἀπό σεβάσμιες μορφές πού «ἠγωνίσαντο τόν καλόν ἀγῶνα» σάν αὐτή τοῦ Γέροντος Φιλαρέτου.

Στοιχεῖα ἀπό τή ζωή καί τήν πνευματική διαδρομή του θά μᾶς παρουσιάσουν ἀπόψε οἱ δύο ὁμιλητές μας, ὁ πανοσιολογιώτατος καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας, ὁ ὁποῖος ἀπό χρόνια προβάλλει μέ ἄρθρα καί ὁμιλίες του τή σεπτή μορφή τοῦ Γέροντα Φιλαρέτου, τόν ὁποῖο ἰδιαιτέρως εὐλαβεῖται, καί ὁ ἱερολογιώτατος διάκονος π. Ἀθανάσιο Βουδούρη, γόνος τῆς γενετείας τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα, τῆς Φυτειᾶς.

Τούς εὐχαριστῶ θερμά καί τούς δύο πού μέ τίς εἰσηγήσεις τους συμβάλλουν στήν προβολή τῆς ὀσιακῆς προσωπικότητος τοῦ Γέροντος Φιλαρέτου, ἡ ζωή τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ παράδειγμα διακονίας γιά ὅλους μας, ἰδιαιτέρως σέ μιᾶ ἐποχῇ ἐγλωσσικῆ καί ἐξουσιαστικῆ ὅπως ἡ δική μας, καί σᾶς καλωσορίζω ὅλους στήν Ἑσπερίδα αὐτῆς μνήμης καί σεβασμοῦ πρὸς τόν μακαριστό Γέροντα Φιλάρετο τόν Κωνσταμονίτη».







Πηγή: imverias.gr